

Пахомова-Власова Н. Г., Ван Цзялун. Особливості вирішення простору у багатоплановій картині засобами олійного живопису з опорою на досвід китайського мистецтва XIX - початку XX століття // Збереження і розвиток традицій пленеру: художня освіта і арт-туризм: тези доповідей II Міжнародної науково-практичної конференції (31 січ.-2 лют. 2020 р., м. Одеса) / коорд. проекту Д. О. Величко; упорядн. А. І. Носенко; відп. секр. Д. О. Величко, А. І. Носенко; ДЗ «Південноукр. Нац. пед. ун-т ім. К.Д. Ушинського». – Одеса: Астропринт, 2020. – с. 82 – 83.

Ключові слова: пейзаж-картина, засоби побудови простору, китайське мистецтво.

Анотація: виявлено особливості вирішення простору у багатоплановій картині засобами олійного живопису з опорою на досвід китайського мистецтва XIX - початку XX століття.

Пахомова-Власова Наталія Георгіївна,

старший викладач кафедри образотворчого мистецтва Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», член Національної спілки художників України,

Ван Цзялун,

здобувач вищої освіти ОС «магістр» Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені

К. Д. Ушинського»,

м. Одеса, Україна

ОСОБЛИВОСТІ ВИРІШЕННЯ ПРОСТОРУ У БОГАТОПЛАНОВІЙ КАРТИНІ ЗАСОБАМИ ОЛІЙНОГО ЖИВОПІСУ З ОПОРОЮ НА ДОСВІД КИТАЙСЬКОГО МИСТЕЦТВА XIX - ПОЧАТКУ XX СТОЛІТТЯ

Ключові слова: пейзаж-картина, засоби побудови простору, китайське мистецтво.

У наш час пейзаж досить популярний. Зображення природи неминуче викликає спогад про щось близьке. Цей жанр мистецтва набагато молодше

сюжетних картин і образів, пов'язаних із зображенням людини. У тих випадках, коли пейзаж пишеться безпосередньо з натури або з етюду й переростає в картину, художник робить відбір того, що йому потрібно для вираження головної його думки, що потрібно узагальнити і якими деталями пожертвувати за для гармонії цілого. Художник повинен прекрасно знати те мальовниче зображення, що збирається передати на полотні.

Готових композиційних схем для побудови пейзажу немає: природа динамічна, різноманітна й представляє широкі можливості в рішеннях різних мотивів і станів. Досліджуючи обраний мотив, корисно сполучити роботу над короткостроковими й тривалими етюдами, щоб відчуті особливості мальовничого рішення. Композиційних пошук та колористичне рішення в етюді пейзажу передають емоційні переживання художника, що виникають при зустрічі із природою, народжують той образ, яким автор хоче поділитися із глядачами. У самі драматичні й важкі роки пейзаж, навіть самий прозаїчний й неவிбагливий за мотивом, здатний розбудити надію й оптимізм у серцях глядачів. У пейзажі художник торкається однієї з найважливіших життєвих проблем: взаємовідношення людини зі світом. У вирішенні цього питання для створення художнього образу композиції цікавим може стати досвід китайського мистецтва XIX – початку XX століття.

Як самостійний жанр краєвид з'явився у Китаї вже у VI столітті. Картини середньовічного Китаю дуже поетично передають навколишній світ. Одухотворена і велична природа в цих роботах, виконаних в основному тушшю на шовку, постає як величезний Всесвіт, який не має кордонів. Недарма традиційний жанр пейзажу отримав образну назву «гори-води» (шань-шуй). Композиції китайських митців створюють ефект безмежного простору засобами композиційної побудови у незвичному форматі – витягнутому по горизонталі чи вертикалі сувої, завдяки використанню повітряної перспективи, вертикальної перспективи з синтетичною точкою зору. Виразно передані плани створюють ефект поступового заглиблення у

простір природи, де глядач стає її частиною, споглядає і співпереживає красу землі і неба.